

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 542/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 1215/2012 seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse ühtsele patendikohtule ja Beneluxi kohtule 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 543/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu otsust 2005/681/JSK, millega luuakse Euroopa politseikolledž (CEPOL) 5
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 544/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava 7
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 545/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 577/98 tööjõu valikvaatluse korraldamise kohta ühenduses ⁽¹⁾ 10
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 546/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 718/1999, mis käsitleb ühenduse laevastiku mahutavuse poliitikat siseveetranspordi edendamiseks 15
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 547/2014, 15. mai 2014, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju 18

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 542/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 1215/2012 seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse ühtsele patendikohtule ja Beneluxi kohtule**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, c ja e,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 19. veebruaril 2013 allkirjastasid Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari, Malta Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ühtset patendikohut käsitleva lepingu ⁽³⁾ („ühtse patendikohtu leping”). Ühtse patendikohtu lepingus on ette nähtud, et leping ei jõustu enne neljanda kuu esimest päeva pärast seda, kui on jõustunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾ muudatused, mis käsitlevad kõnealuse määruse seotust ühtse patendikohtu lepinguga.
- (2) 15. oktoobril 2012 kirjutasid Belgia Kuningriik, Luksemburgi Suurhertsogiriik ja Madalmaade Kuningriik, kes on 31. märtsil 1965. aastal sõlmitud Beneluxi kohtu asutamist ja põhikirja käsitleva lepingu („Beneluxi kohtu leping”) osalisriigid, alla kõnealust lepingut muutvale protokollile. Kõnealune protokoll võimaldab anda Beneluxi kohtu alluvusse teatavad määruse (EL) nr 1215/2012 reguleerimisalasse kuuluvad asjad.
- (3) On vaja reguleerida määruse (EL) nr 1215/2012 seost ühtse patendikohtu lepingu ja Beneluxi kohtu lepinguga, muutes kõnealust määrust.
- (4) Ühtset patendikohut ja Beneluxi kohut tuleks lugeda kohtuteks määruse (EL) nr 1215/2012 tähenduses, et tagada õiguskindlus ja ettenähtavus kostjate jaoks, kelle vastu võidakse nimetatud kahte kohtusse esitada hagi mõnes muus kui määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirjade kohaselt määratud liikmesriigis asuvas paigas.

⁽¹⁾ 26. veebruari 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT C 175, 20.6.2013, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

- (5) Käesoleva määrusega määrusesse (EL) nr 1215/2012 seoses ühtse patendikohtuga tehtavate muudatuste eesmärgiks on kindlaks määrata nimetatud kohtu rahvusvaheline kohtualluvus ning need ei mõjuta menetluste jaotamist nimetatud kohtu talituste vahel ega ühtse patendikohtu lepingus sätestatud korda, milles käsitletakse kohtualluvust, sealhulgas erandlikku kohtualluvust kõnealuses lepingus ette nähtud üleminekuaja jooksul.
- (6) Ühtne patendikohus ja Beneluxi kohus kui mitme liikmesriigi ühised kohtud ei saa siseriikliku õiguse alusel menetleda asju, mille puhul kostja alaline elukoht ei ole liikmesriigis, nagu seda saab teha ühe liikmesriigi kohus. Et võimaldada neil kahel kohtul menetleda asju selliste kostjate puhul, tuleks määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju vastavalt kas ühtse patendikohtu või Beneluxi kohtu alluvusse kuuluvate asjade osas kohaldada ka kostjatele, kelle alaline elukoht on kolmandas riigis. Kehtivate määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvust reguleerivate eeskirjadega tagatakse tihe seos kõnealuse määrusega hõlmatud menetluste ja liikmesriikide territooriumi vahel. Seetõttu on asjakohane selliste eeskirjade laiendamine kõigile kostjatele, sõltumata nende alalisest elukohast. Määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvust reguleerivate eeskirjade kohaldamisel peaksid ühtne patendikohus ja Beneluxi kohus (eraldi osutatuna kui „ühine kohus“) kohaldama vaid neid eeskirju, mis on nende kohtualluvuses olevate asjade puhul asjakohased.
- (7) Ühisel kohtul peaks olema võimalik täiendavat kohtualluvust reguleerivate eeskirjade alusel lahendada vaidlusi menetlustes, mis hõlmavad kolmandas riigis elavat kostjat seoses Euroopa patendi rikkumisega, mis põhjustab kahju nii liidus kui ka väljaspool liitu. Sellist täiendavat kohtualluvust tuleks teostada juhul, kui kostjale kuuluv vara asub liikmesriigis, kes on ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja kõnealune vaidlus on piisavalt seotud sellise liikmesriigiga, näiteks seetõttu, et seal on hageja alaline elukoht, või seetõttu, et seal asuvad vaidlusega seotud tõendid. Kohtualluvuse kindlakstegemisel peaks ühine kohus arvesse võtma asjaomase vara väärtust: see ei tohiks olla ebaproportsionaalselt väike ja see peaks võimaldama kohtuotsuse vähemalt osalist täitmist liikmesriikides, kes on ühise kohtu asutamise lepingu osalisriigid.
- (8) Määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju, millega reguleeritakse samas asjas pooleliolevaid menetlusi (lis pendens) ja seotud hagisid ning mille eesmärk on ära hoida paralleelseid menetlusi ja vastuolulisi otsuseid, tuleks kohaldada juhul, kui menetlus on algatatud ühises kohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kus ühtse patendikohtu lepingut või vastavalt Beneluxi kohtu lepingut ei kohaldata.
- (9) Määruse (EL) nr 1215/2012 eeskirju, mis reguleerivad samas asjas pooleliolevaid menetlusi (lis pendens) ja seotud hagisid, tuleks kohaldada ka juhul, kui ühtse patendikohtu lepingus ette nähtud üleminekuaja jooksul algatatakse menetlus teatavat liiki asjas ühelt poolt ühtses patendikohtus ja teiselt poolt ühtset patendikohtu käsitlevas lepingus osaleva liikmesriigi kohtus.
- (10) Ühtse patendikohtu või Beneluxi kohtu otsuseid tuleks kooskõlas määrusega (EL) nr 1215/2012 tunnustada ja täita liikmesriigis, kes ei ole vastavalt kas ühtse patendikohtu lepingu või Beneluxi kohtu lepingu osalisriik.
- (11) Sellise liikmesriigi kohtu otsuseid, kes ei ole vastavalt kas ühtse patendikohtu lepingu või Beneluxi kohtu lepingu osalisriik, tuleks tunnustada ja täita teistes liikmesriikides määruse (EL) nr 1215/2012 kohaselt.
- (12) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 1215/2012 vastavalt muuta.
- (13) Kuna käesoleva määruse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda selle ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ja artikli 4a lõike 1 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

- (15) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav, ilma et see piiraks Taani võimalust kohaldada määruse (EL) nr 1215/2012 käesolevas määruses sätestatud muudatusi, mis tulenevad 19. oktoobri 2005. aasta Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise kohtualluvust ja kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva lepingu⁽¹⁾ artiklist 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1215/2012 VII peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 71a

1. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse mitme liikmesriigi ühist kohut („ühine kohus“), mis on täpsustatud lõikes 2, liikmesriigi kohtuks, kui ta menetleb vastavalt lepingule, millega selline ühine kohus asutati, käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid asju.
2. Käesoleva määruse kohaldamisel on ühised kohtud järgmised kohtud:
 - a) 19. veebruaril 2013 allakirjutatud ühtset patendikohut käsitleva lepinguga („ühtse patendikohtu leping“) asutatud ühtne patendikohus ja
 - b) 31. märtsil 1965 sõlmitud Beneluxi kohtu asutamist ja põhikirja käsitleva lepinguga („Beneluxi kohtu leping“) asutatud Beneluxi kohus.

Artikkel 71b

Ühise kohtu kohtualluvus määratakse järgmiselt:

- 1) ühine kohus on pädev asja menetlema juhul, kui käesoleva määruse kohaselt oleks kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu reguleerimisalasse kuuluvat asja pädev menetlema sellise liikmesriigi kohus, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik;
- 2) kui kostja alaline elukoht ei ole liikmesriigis ja käesoleva määruse kohaselt ei ole temaga seotud asja kohtualluvus määratud teisiti, kohaldatakse asjakohasel juhul II peatükki, sõltumata kostja alalisest elukohast.

Ühiselt kohtult võib taotleda ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete kehtestamist isegi juhul, kui asja sisuliseks lahendamiseks on pädevad kolmanda riigi kohtud;
- 3) kui punkti 2 kohaselt on ühise kohtu pädevuses kostjaga seotud vaidlus seoses Euroopa patendi rikkumisega, mis põhjustab kahju liidu piires, võib kõnealune kohus menetleda ka sellise rikkumisega väljaspool liitu põhjustatud kahjuga seotud asja.

Sellist kohtualluvust võib teostada vaid juhul, kui kostjale kuuluv vara asub mõnes liikmesriigis, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja kõnealune vaidlus on piisavalt seotud mõne sellise liikmesriigiga.

Artikkel 71c

1. Artikleid 29–32 kohaldatakse juhul, kui menetlus algatatakse ühises kohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kes ei ole kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik.
2. Artikleid 29–32 kohaldatakse juhul, kui ühtse patendikohtu lepingu artiklis 83 osutatud üleminekuaja jooksul algatatakse menetlus ühtses patendikohtus ja sellise liikmesriigi kohtus, kes on ühtse patendikohtu lepingu osalisriik.

Artikkel 71d

Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise suhtes:

- a) ühise kohtu otsus, mida tuleb tunnustada ja täita liikmesriigis, kes ei ole kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, ja

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2005, lk 62.

- b) muu kui ühise kohtu asutamise lepingu osalisriigiks oleva liikmesriigi kohtu otsus, mida tuleb tunnustada ja täita liikmesriigis, kes on kõnealuse lepingu osalisriik.

Juhul kui ühise kohtu tehtud otsuse tunnustamist ja täitmist taotletakse liikmesriigis, kes on kõnealuse ühise kohtu asutamise lepingu osalisriik, kohaldatakse käesoleva määruse eeskirjade asemel siiski nimetatud lepingus sisalduvaid tunnustamise ja täitmise eeskirju.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 10. jaanuarist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 543/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu otsust 2005/681/JSK, millega luuakse Euroopa politseikolledž (CEPOL)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 87 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse algatust, mille esitasid Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Saksamaa, Eesti, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Horvaatia, Itaalia, Küpros, Läti, Leedu, Luksemburg, Ungari, Malta, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu otsuse 2005/681/JSK ⁽²⁾ artiklile 4 on CEPOLi asukoht Bramshill, Ühendkuningriik.
- (2) Hoolimata otsuse 2005/681/JSK artiklist 4 teatas Ühendkuningriik 12. detsembril 2012. aastal ja 8. veebruaril 2013. aastal saadetud kirjadega CEPOLile oma ühepoolsest otsusest, et ta ei soovi enam olla CEPOLi asukohariik. Lisaks CEPOLile asub Bramshillis Ühendkuningriigi politseitöö parandamise ameti (*National Policing Improvement Agency*) siseriiklik politseikoolituse keskus ning Ühendkuningriik on otsustanud asendada politseitöö parandamise ameti uue politseikolledžiga, mille asukohaks ei ole Bramshill. Seetõttu on Ühendkuningriik otsustanud sulgeda ja müüa Bramshillis asuva siseriikliku politseikoolituse keskuse kinnistu märkides, et sellega seonduvad kulud olid suured ning ei ole leitud ühtegi alternatiivset ärimudelit selle haldamiseks. Vastavalt Euroopa Liidu lepingust (ELi leping) tulenevale lojaalse koostöö kohustusele ja eelkõige ELi lepingu artiklist 4 tulenevatele kohustustele peaksid liit ja selle liikmesriigid üksteist vastastikku abistama CEPOLi operatiivtegevuse säilitamisel. Seetõttu peab Ühendkuningriik eelkõige tagama CEPOLi sujuva üleviimise selle uude asukohta, seadmata ohtu CEPOLi korralist eelarvet.
- (3) Võttes arvesse liikmesriikide valitsuste esindajate poolt 8. oktoobril 2013. aastal saavutatud ühist kokkulepet ja vajadust säilitada CEPOL eraldiseisva liidu asutuse staatuses, tuleks kokku leppida, et CEPOLi asukohaks saab Budapest niipea, kui CEPOL Bramshillist lahkub. Nimetatud kokkulepe tuleks inkorporeerida otsusesse 2005/681/JSK.
- (4) Arvestades Lissaboni lepingu jõustumise järgset õigusraamistikku, oleks vaja läbi vaadata otsus 2005/681/JSK, tagades samal ajal CEPOLi staatuse eraldiseisva liidu asutusena.
- (5) Otsust 2005/681/JSK tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (6) Enne kui CEPOL alustab tööd uues asukohas, tuleks sõlmida peakorterileping vastavalt kehtivale korrale.
- (7) ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ja artikli 4a lõike 1 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (8) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta otsus 2005/681/JSK, millega luuakse Euroopa politseikolledž (CEPOL) ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2000/820/JSK (ELT L 256, 1.10.2005, lk 63).

- (9) Arvestades CEPOLi uue asukoha kindlaksmääramise vajaduse kiireloomulisust, peaks käesolev määrus jõustuma selle avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Otsust 2005/681/JSK muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Asukoht

CEPOLi asukoht on Budapest, Ungari.”

- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 30. novembriks 2015 aruande käesoleva otsuse tulemuslikkuse kohta, võttes arvesse vajadust tagada CEPOLi staatus eraldiseisva liidu asutusena. Kõnealusele aruandele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek käesoleva otsuse muutmiseks pärast põhjaliku kulude ja tulude analüüsi ning mõjuhindangu läbiviimist.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. septembrist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 544/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni ⁽³⁾ („konventsioon”) osaline.
- (2) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon („ICCAT”) võttis 2008. aastal oma 16. erikoosolekul vastu soovitusel 08–05 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemere hariliku tuuni varude uus taastamiskava, asendades sellega 2006. aastal vastu võetud eelmise taastamiskava. Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 ⁽⁴⁾ võeti vastu kõnealuste rahvusvaheliste kaitsemeetmete rakendamiseks liidu tasandil.
- (3) 2010. aastal võttis ICCAT oma 17. erikoosolekul vastu soovitusel 10–04, millega muudetakse hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava. Seejärel muudeti määrust (EÜ) nr 302/2009 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 500/2012, ⁽⁵⁾ et rakendada kõnealuseid läbivaadatud rahvusvahelisi kaitsemeetmeid liidu tasandil.
- (4) 2012. aastal võttis ICCAT oma 18. erikoosolekul vastu soovitusel 12–03, millega muudetakse täiendavalt hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava. Selleks et paremini kohandada püügihooaega laevastiku tegevusega, on soovitusel 12–03 nähtud ette püügihooaegade muutmine, et kehtestada eelmises ICCATi soovitusel märgitud püügikeelu asemel lubatud püügihooaeg. Lisaks on muudetud kuupäevi, mil kalapüük seinerite, söödalaevade ja veoõngedega laevadega on lubatud. Samuti oli püügihooaja erieeskirjadega reguleerimata püügivahenditega seotud ebakindluse vältimiseks vaja lisada säte, mille kohaselt on kalastamine kõigi teiste püügivahenditega, välja arvatud igat liiki triivvõrgud, sõnaselgelt lubatud aastaringselt. ICCAT võib ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee nõuande kohaselt vaadata 2015. aastal läbi Atlandil toimuva kalapüügi hooaja kestuse ja kuupäevad.
- (5) ICCAT võttis 2013. aasta novembris toimunud 23. korralisel koosolekul vastu soovitusel 12–03 täiendava soovitusel 13–08 selliste muudatuste tegemiseks söödalaevade ja veoõngedega laevade püügihooajas Atlandi ookeani idaosas, mis ei mõjuta hariliku tuuni kudemiskohtade kaitset Vahemeres. Kõnealusel soovitusel sätestatakse, et lepinguosalised, koostööd tegevad kolmandad riigid ning kalastus- ja muud organisatsioonid võivad kehtestada oma söödalaevadele ja veoõngedega laevadele, kes tegelevad kalapüügiga Atlandi ookeani idaosas, erineva püügihooaja alguskuupäeva, kui nad peavad kõnealustes püügipiirkondades kinni lubatud püügihooaja kogukestusest. Samuti sätestatakse ICCATi soovitusel eeskirjad stereoskoopiliste kaamerate kasutamiseks sumpadesse paigutamisel. ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee vaatab kõik ülalmainitud tehnilised kirjeldused, sealhulgas proovivõtu

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 157.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsus 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

⁽⁴⁾ Nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 500/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 157, 16.6.2012, lk 1).

maht, proovivõtu viis, kaugus kaamerast, ühenduskäigu mõõtmed ja ümberarvestusmeetodid (pikkuse ja kaalu suhe) läbi oma 2014. aasta koosolekul ning vajaduse korral muudab ICCAT neid oma 2014. aasta koosolekul vastavalt ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee soovitudele.

- (6) Selleks et rakendada liidu õiguses ICCATi soovitus 12-03, eesmärgiga tagada hariliku tuuni kalavarude tõhus kaitse ja õiguskindlus asjaomaste püügihooegade suhtes ning võimaldada liikmesriikidel nõuetekohaselt kindlaks määrata püügi-, püügivõimsuse ja inspekteerimiskavad ning täita oma aruandluskohustusi, samuti ICCATi soovitus 13-08, milles käsitletakse eeskirju stereoskoopiliste kaamerate kasutamiseks sumpadesse paigutamisel ja võimalust kehtestada Atlandi ookeani idaosas erinev püügihooaja alguskuupäev söödalaevadele ja veoõngedega laevadele, on vaja muuta määruse (EÜ) nr 302/2009 asjakohaseid sätteid nii kiiresti kui võimalik,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 302/2009 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Püügihooaeg

1. Hariliku tuuni püük pelaagilise õngepüügiga tegelevate suurte, üle 24 meetriste kalapüügilaevadega on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel lubatud 1. jaanuarist 31. maini, välja arvatud lääne pool 10° läänepikkust ja põhja pool 42° põhjalaiust asuval alal, kus selline püük on lubatud 1. augustist 31. jaanuarini.
2. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on hariliku tuuni püük seinnoodaga lubatud 26. maist 24. juunini.
3. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on hariliku tuuni püük söödalaevade ja veoõngedega laevadega lubatud 1. juulist 31. oktoobrini.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist ja kuna see ei mõjuta kudemiskohtade kaitset, võivad liikmesriigid oma riiklikes iga-aastastes püügikavades aastateks 2014–2015 kehtestada oma lipu all sõitvatele Atlandi ookeani idaosas kalapüügiga tegelevatele söödalaevadele ja veoõngedega laevadele erineva püügihooaja alguskuupäeva, kui nad peavad kõnealustes püügipiirkondades jätkuvalt kinni esimeses lõigus sätestatud lubatud püügihooaja kogukestusest.

ICCATile igal aastal 15. veebruariks edastavas liidu püügikavas täpsustatakse, kas kõnealuste püügipiirkondade püügihooaja alguskuupäevi on muudetud, ning esitatakse asjaomaste alade koordinaadid.

4. Atlandi ookeani idaosas on hariliku tuuni püük pelaagiliste traaleritega lubatud 16. juunist 14. oktoobrini.
5. Hariliku tuuni harrastus- ja sportlik püük on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel lubatud 16. juunist 14. oktoobrini.
6. Hariliku tuuni püük muude kui lõigetes 1–5 osutatud püügivahenditega on lubatud aastaringiselt. Sellest olenevata on hariliku tuuni püük igat liiki triivvõrkudega keelatud.”

- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 24a

Stereoskoopiliste kaamerate kasutamine sumpadesse paigutamisel

Stereoskoopiliste kaamerate süsteemide kasutamine sumpadesse paigutamisel peab vastama järgmistele tingimustele:

- a) eluskalade proovivõtu maht on vähemalt 20 % sumpadesse paigutatavatest kaladest; kui see on tehniliselt võimalik, teostatakse eluskalade proovivõttu pisteliselt, mõõtes ühe isendi viiest; sellise valimi puhul tuleb mõõta kaamerast 2–8 meetri kaugusel asuvaid kalu;
- b) vastuvõtusumba ja kogumissumba ühenduskäik võib olla maksimaalselt 10 meetrit lai ja 10 meetrit pikk;
- c) juhul kui tegemist on eri pikkusega kaladega (kaks või enam eri suurusega kohorti), peaks sump paigutamisel olema võimalik kasutada rohkem kui üht ümberarvestamismeetodit; pikkuse (ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni) ümberarvestamisel kogukaaluks vastavalt sumpadesse paigutamisel mõõdetava kala suuruskategooriale kasutatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee kõige uuemaid ümberarvestamismeetodeid;
- d) enne iga sumpadesse paigutamist kinnitatakse pikkuse stereoskoopilise mõõtmise tulemused, kasutades selleks 2–8 meetri kaugusel asuvat mõõdulühist;
- e) stereoskoopilise programmi tulemuste teatavakstegemisel tuleb anda teavet stereoskoopiliste kaamerate süsteemi tehniliste kirjelduste eeldatava vea ülemmäära kohta, mis ei tohi olla suurem kui +/- 5 %."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 545/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 577/98 tööjõu valikvaatluse korraldamise kohta ühenduses****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 338 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et võidelda kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 10 tulemuslikult diskrimineerimise vastu, aidata tagada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 järgimist ning püüelda kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikliga 3 täieliku tööhõive ja sotsiaalse progressi eesmärgi saavutamise poole ning selleks, et jälgida liidu poliitiliste eesmärkide, nagu strateegia „Euroopa 2020” peamiste eesmärkide täitmise käiku, on vaja võrreldavaid, usaldusväärseid ja objektiivseid statistilisi andmeid töötajate, töötute ja väljaspool tööturgu olevate inimeste olukorra kohta ning seejuures tuleb järgida statistika konfidentsiaalsust, eraelu puutumast ja isikuandmete kaitset.
- (2) Seoses ELi toimimise lepingu jõustumisega tuleb komisjonile antud volitused viia vastavusse ELi toimimise lepingu artikliga 290 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾ jõustumisest tuleneva uue õigusraamistikuga.
- (3) Komisjon on võtnud endale määruse (EL) nr 182/2011 alusel kohustuse vaadata ELi toimimise lepingus kehtestatud kriteeriumide kohaselt läbi seadusandlikud aktid, mis praegu sisaldavad viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (4) Nõukogu määrus (EÜ) nr 577/98 ⁽³⁾ sisaldab viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele ning seepärast tuleks see ELi toimimise lepingus kehtestatud kriteeriumide kohaselt läbi vaadata.
- (5) Eelkõige selleks, et võtta arvesse majanduslikku, sotsiaalset ja tehnika arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses kohandustega muutujate loendis, mida on täpsustatud määruuses (EÜ) nr 577/98 osutatud 14 vaatlustunnuste rühma loetelu raames, et kehtestada kolmeaastane lisaküsimustike programm, milles täpsustatakse iga lisaküsimustiku objekti, loendit ja eriteabe valdkonna kirjeldust („ala-lisaküsimustikud”) ning vaatlusperioodi. Lisaks sellele peaks komisjonil olema õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et kiita heaks struktuuriliste muutujate loend ja vaatluse sagedus. Komisjon peaks tagama, et kõnealuste delegeeritud õigusaktidega ei panda liikmesriikidele ega andmeesitajatele märkimisväärset lisakoormust.
- (6) On eriti oluline, et komisjon korraldaks ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sh ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ Nõukogu 9. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 577/98 tööjõu valikvaatluse korraldamise kohta ühenduses (EÜT L 77, 14.3.1998, lk 3).

- (7) Määruse (EÜ) nr 577/98 rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (8) Kuna tööjõuvaatluse lisaküsimustikel on liidu poliitika jaoks suur tähtsus, peab liit osalema lisaküsimustike rakendamise rahastamise põhimõttel, mille kohaselt jagatakse finantskohustused mõistlikult liidu ja liikmesriikide eelarvete vahel. Toetusi tuleks anda ilma toetustaotluste esitamiseta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾. Toetusi tuleks anda lisaküsimustike tegeliku rakendamise eeldusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 223/2009⁽²⁾ osutatud riiklikele statistikaametitele ja teistele siseriiklikele asutustele. Tööjõuvaatluste tegemiseks antavaid toetusi võidakse eraldada ühekordsete maksete vormis. Sellega seoses peaks ühekordsete maksete kasutamine olema üks peamistest toetuste haldamise lihtsustamise viisidest.
- (9) Erandina määrusest (EL, Euratom) nr 966/2012 ning pidades silmas tööjõuvaatluse lisaküsimustike, mille abil määratakse kindlaks liidu poliitika eesmärkide näitajad, tarbeks kogutava täiendava teabega kaasnevat lisakoormust, on vaja kaasrahastada nii riigiametnike palgakulusid, isegi juhul, kui asjaomane ametiasutus oleks toetatud meetme võtnud ka ilma liidu toetuseta, kui ka muid asjakohaseid rahastamiskõlblikke kulusid.
- (10) Komisjonile volituste andmise osas piirduakse käesolevas määruses komisjonile määrusega (EÜ) nr 577/98 antud volituste vastavusse viimisega ELi toimimise lepingu artikliga 290 ja määruse (EL) nr 182/2011 jõustumisest tuleneva uue õigusraamistikuga ning, kui see on asjakohane, kõnealuste volituste ulatuse läbivaatamisega. Kuna liikmesriigid ei suuda endiselt määruse (EÜ) nr 577/98 eesmärke piisavalt saavutada, vaid neid oleks parem saavutada pigem liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (11) Õiguskindluse tagamiseks on vaja, et käesolev määrus ei mõjutaks meetmete vastuvõtu menetlusi, mida on alustatud, kuid mida ei ole enne käesoleva määruse jõustumist lõpule viidud.
- (12) Määrust (EÜ) nr 577/98 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 577/98 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmise tekstiga:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 7c vastu delegeeritud õigusakte seoses tehnika ja käsitusviiside arenguga kaasnevate kohandustega muutujate loendis, mida on täpsustatud 14 vaatlustunnuste rühma loetelu raames, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 1. Käesoleva lõike alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktiga ei muudeta vabatahtlikke muutujaid kohustuslikeks muutujateks. Pidevalt jälgitavad kohustuslikud muutujad on

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

käesoleva artikli lõike 1 punktides a–j ning l, m ja n osutatud vaatlustunnuste hulgas. Nimetatud muutujad on 94 vaatlustunnuse hulgas. Vastav delegeeritud õigusakt võetakse vastu hiljemalt 15 kuud enne kõnealuse vaatluse vaatlusperioodi algust.

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 7c vastu delegeeritud õigusakte, millega võidakse määrata käesoleva artikli lõikes 1 täpsustatud vaatlustunnuste hulgast kindlaks muutujate (edaspidi „struktuurilised muutujad”) loend, mida tuleb vaadelda üksnes aasta keskmistena 52 nädala kohta, mitte kvartali keskmistena, kasutades sõltumatute vaatluste alavalimit.

2a. Struktuurilised muutujad vastavad tingimusele, et nende puhul suhteline standardveiga (arvestamata uuringu mõju) mis tahes iga-aastase hinnangu puhul, mis esindab 1 % või enam tööealisest elanikkonnast, ei ületa:

- a) 9 % liikmesriikide puhul, kus elab 1–20 miljonit inimest ja
- b) 5 % liikmesriikide puhul, kus elab rohkem kui 20 miljonit inimest.

Vähem kui miljonilise rahvaarvuga liikmesriigid on nendest suhtelise standardveiga seotud nõuetest vabastatud ja muutujate kogumisel tuleb kasutada koguvahemik, välja arvatud juhul, kui see valim vastab punktis a sätestatud kriteeriumitele.

Liikmesriikide puhul, kes kasutavad struktuuriliste muutujate kohta andmete kogumiseks alavalimit – juhul kui kasutatakse rohkem kui üht etappi –, peab kogu kasutatud alavalim koosnema sõltumatutest vaatlustest.

2b. Tööhõive, tööpuuduse ja mitteaktiivse rahvastiku kohta tuleb sugude lõikes ning vanuserühmade 15–24, 25–34, 35–44, 45–54 ja 55+ kaupa tagada aastaste alavalimite koondandmete ja täielike valimite aasta keskmiste vaheline sidusus.

3. Komisjon võtab rakendusaktide abil vastu eeskirjad, mis käsitlevad kasutatavaid kontrollivõtteid, muutujate koodifitseerimist ning tööhõiveseisundit käsitlevate küsimuste sõnastuspõhimõtete loendit. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”;

b) lõige 4 jäetakse välja.

2) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 7a

Lisaküsimustikud

1. Artikli 4 lõikes 1 kirjeldatud teabele võib lisada täiendavaid tunnuseid (edaspidi „lisaküsimustik”).
2. Valim, mida kasutatakse lisaküsimustikega teabe kogumisel, peab andma teavet ka struktuuriliste muutujate kohta.
3. Valim, mida kasutatakse lisaküsimustikega teabe kogumisel, peab vastama ühele järgmistest tingimustest:
 - a) lisaküsimustikega teabe kogumine 52 vaatlusnädala jooksul ja selle suhtes kehtivad samad nõuded kui artikli 4 lõikes 3 või
 - b) lisaküsimustikega teabe kogumine vähemalt veerandis täielikust valimist.
4. Komisjonil on õigus võtta artikli 7c kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, millega luuakse kolme aastat hõlmav lisaküsimustike programm. Selle programmiga määratletakse iga lisaküsimustiku objekt, loend ja eriteabe valdkonna kirjeldus („edaspidi ala-lisaküsimustikud”), mis moodustab raamistiku, mille raames määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 5 osutatud lisaküsimustiku tehnilised tunnused, ning määratletakse vaatlusperiood. Programm võetakse vastu hiljemalt 24 kuud enne kõnealuse programmi vaatlusperioodi algust.

5. Selleks et tagada käesoleva artikli lõikes 4 osutatud programmi ühetaoline kohaldamine, täpsustab komisjon rakendusaktidega lisaküsimustiku tehnilisi tunnuseid iga ala-lisaküsimustiku raames kooskõlas kõnealuses lõikes osutatud eriteabe valdkonnaga, samuti andmete edastamiseks kasutatavaid filtreid ja koodi ning tulemuste edastamise tähtaega, mis võib erineda artiklis 6 sätestatud tähtajast. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 8 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Üksikasjalik loend lisaküsimustikuga kogutavate andmete kohta koostatakse hiljemalt 12 kuud enne kõnealuse küsimustiku kohase vaatlusperioodi algust. Lisaküsimustiku maht ei või olla suurem kui 11 tehnilist tunnust.

Artikkel 7b

Rahastamist käsitlev säte

Liit annab rahalist toetust Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 223/2009 (*) artiklis 5 lõikes 2 osutatud riiklikele statistikaametitele ja teistele siseriiklikele asutustele käesoleva määruse artiklis 7a osutatud lisaküsimustike rakendamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1296/2013 (**) artikli 16 lõike 1 punktile a. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (***) artikli 128 lõike 1 teise lõiguga võib liit anda ilma toetustaotluste esitamiseta toetusi kõnealustele riiklikele statistikaametitele ja teistele siseriiklikele asutustele. Toetused võidakse anda ühekordsete maksetena ja neid antakse tingimusel, et liikmesriigid võtavad lisaküsimustike rakendamisest tegelikult osa.

Artikkel 7c

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 7a osutatud delegeeritud volituste rakendamisel tagab komisjon, et delegeeritud õigusaktidega ei panda liikmesriikidele ja andmeesitajatele märkimisväärset lisakoormust.

Kõnealused delegeeritud õigusaktid võetakse vastu ainult juhul, kui need on vajalikud, et võtta arvesse sotsiaalset ja majanduslikku arengut. Nimetatud delegeeritud õigusaktidega ei muudeta nõutava teabe esitamise vabatahtlikkust.

Komisjon esitab nõuetekohase põhjenduse nendes delegeeritud õigusaktides sätestatud statistiliste meetmete kohta, kasutades vajaduse korral vastavate ekspertide nõuandeid, mis põhinevad kulutasuvuse analüüsil, sealhulgas hinnangul andmeesitajate koormuse ning statistika koostamise kulude kohta, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 223/2009 artikli 14 lõike 3 punktis c.

3. Artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 7a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 18. juunist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kõnealuse viieaastase ajavahemiku möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 7a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 4 lõike 2 ja artikli 7a kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud selle suhtes vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast nende teavitamist asjaomasest õigusaktist või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle ajavahemiku möödumist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Kõnealust ajavahemikku pikendatakse Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kahe kuu võrra.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1296/2013, millega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm (EaSI) ning muudetakse otsust nr 283/2010/EL, millega luuakse tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokreiidirahastu „Progress” (ELT L 347, 20.12.2013, lk 238).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).”

3) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa statistikasüsteemi komitee, mis on asutatud määrusega (EÜ) nr 223/2009. See komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

Artikkel 2

Käesolev määrus ei mõjuta määruses (EÜ) nr 577/98 sätestatud meetmete vastuvõtmise menetlusi, mida on alustatud, kuid mida ei ole enne 18. juunit 2014 lõpule viidud.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 546/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 718/1999, mis käsitleb ühenduse laevastiku mahutavuse poliitikat siseveetranspordi edendamiseks**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 91 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 718/1999 ⁽⁴⁾ kehtestatakse liidu laevastiku mahutavuse poliitika nende laevade jaoks, mis veavad kaupu liikmesriikide siseveeteedel.
- (2) Seoses laevastiku ajakohastamise ja ümberkorraldamisega tuleks eelistatavalt varases etapis ette näha sotsiaalmeetmed kõikide nende laevapere liikmete, sealhulgas töötajate ja reederite aitamiseks, kes soovivad siseveetranspordi sektorist lahkuda või ümber õppida, et töötada muus sektoris, samuti meetmed, mis soodustaksid ettevõtjate rühmituste loomist, siseveeteedel laevatamise alaste kutseoskuste parandamist ja laevade kohandamist tehnika arenguga, muu hulgas selleks, et muuta neid keskkonnasõbralikuks. Igas liikmesriigis, mille siseveed on ühenduses mõne teise liikmesriigi siseveeteedega ja mille laevastiku tonnaaž on üle 100 000 tonni, loodud reservfondi, mis on ette nähtud määruses (EÜ) nr 718/1999, tuleks kasutada reedereid puudutavate meetmete võtmiseks. Muid sihtotstarbelisi fonde, mis on liidu tasandil juba olemas, võiks kasutada sotsiaalpartnerite ühise tegevuse toetamiseks.
- (3) Reservfonde saaks kasutada sel otstarbel, kui seda taotlevad ühehäälselt siseveetranspordi esindusorganisatsioonid.
- (4) Üksnes tööstuse rahalisest toetusest koosnevaid reservfonde ei ole veel kunagi kasutatud.
- (5) Määruse (EÜ) nr 718/1999 artiklis 8 osutatud meetmed liidu laevastike ajakohastamiseks hõlmavad üksnes sotsiaalküsimusi ja töökeskkonna ohutust. Muud liiki toetusmeetmeid innovatsiooni ja keskkonnakaitse soodustamiseks ei ole ette nähtud.
- (6) Määruses (EÜ) nr 718/1999 ette nähtud meetmed, mis puudutavad kutseõppe või ümberõppe kavasid, ei ole suunatud üksnes töötajatele, vaid kõikidele sektorist lahkuvatele laevapere liikmetele, sh reederitele.
- (7) Määruses (EÜ) nr 718/1999 on ette nähtud meetmed, millega innustatakse reedereid kutseühingutega liituma, kuid ei nähta ette meetmeid liidu tasandil siseveetranspordi esindavate organisatsioonide tugevdamiseks, ehkki tugevamad liiduulesed organisatsioonid võivad aidata sektori killustatust vähendada.

⁽¹⁾ 21. jaanuari 2014. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ 31. jaanuari 2014. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 718/1999, mis käsitleb ühenduse laevastiku mahutavuse poliitikat siseveetranspordi edendamiseks (EÜT L 90, 2.4.1999, lk 1).

- (8) Määrusesse (EÜ) nr 718/1999 tuleks lisada meetmed, mille eesmärk on kehtestada nende sektorist lahkuvate laevapere liikmete kutseõppe või ümberõppe kavad, keda ei määratleta töötajana, julgustada reedereid kutseühingutega liituma, tugevdada kutseühinguid ning keskkonnaaspekte arvestades soodustada laevade puhul innovatsiooni ja nende kohandamist tehnika arenguga.
- (9) Komisjon ja liikmesriigid peaksid tugevdama teadusuuringuid ja innovatsiooni siseveetranspordi sektoris ja mitmeliigilise sadamainfrastruktuuri vallas olemasolevate rahastamisvahendite kaudu, sealhulgas asjakohasel juhul teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020” aastateks 2014–2020 ⁽¹⁾ ja Euroopa ühendamise rahastu ⁽²⁾ raames, kindlustades seeläbi nimetatud sektori integreerimise mitmeliigilisse transporti.
- (10) Komisjon peaks toetama meetmeid, millega keskkonnaaspekte arvestades toetatakse siseveelaevastike puhul innovatsiooni ja nende kohandamist tehnika arenguga, edendades kättesaadavate rahastamisvahendite, nagu Euroopa ühendamise rahastu ja „Horisont 2020” ning kasutamist liidu tasandi, ning soovitama võimalusi reservfondide finantsvõimenduse saavutamiseks kättesaadavate rahastamisvahendite ning Euroopa Investeeringispanga rahastamisvahendite abil.
- (11) Kuna reservfondid on loodud tööstuse rahalise toetuse abil, peaks neid saama kasutada laevade kohandamiseks tehniliste- ja keskkonnanõuetega, mis võetakse vastu pärast käesoleva määruse jõustumist, sealhulgas nende kohandamiseks mootori heitmeid käsitlevate Euroopa standardite arenguga, mootorite kütusesäästlikkuse edendamiseks, alternatiivkütuste kasutamiseks ja muudeks õhukvaliteedi parandamise meetmeteks ning keskkonnasõbralikumate laevade, sealhulgas jõgedel sõitmiseks kohandatud laevade jaoks.
- (12) Määrust (EÜ) nr 718/1999 tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 718/1999 artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Ilma et see piiraks artikli 3 lõike 5 kohaldamist, võib iga liikmesriik võtta meetmeid eelkõige selleks, et:

- hõlbustada siseveetranspordi alalt lahkuvatel ettevõtjatel ennetähtaegse vanaduspensioni saamist või muu majandustegevuse juurde siirdumist, pakkudes muu hulgas põhjalikku teavet;
- korraldada tööalast koolitust või ümberõpet laevapere liikmetele, sealhulgas töötajatele ja reederitele, kes sellest tööstussektorist lahkuvad, ja anda neile nende koolitusvõimaluste kohta asjakohast teavet;
- parandada kutseoskusi siseveelaevanduse vallas ja logistikaalaseid teadmisi, et tagada kutseala areng ja tulevik;
- julgustada reedereid kutseühingutega liituma ja tugevdada siseveetransporti liidu tasandil esindavaid organisatsioone;
- soodustada laevade kohandamist tehnika arenguga, et parandada töötingimusi, sealhulgas töötervishoidu, ja edendada ohutust;
- lähtudes keskkonnaaspektidest, soodustada laevade puhul innovatsiooni ja nende kohandamist tehnika arenguga, sealhulgas selleks, et muuta nad keskkonnasõbralikumaks;
- soodustada võimalusi reservfondide kasutamise võimendamiseks koostöös olemasolevate rahastamisvahenditega, sealhulgas vajaduse korral raamprogrammi „Horisont 2020” ja Euroopa ühendamise rahastu raames, ning Euroopa Investeeringispanga rahastamisvahenditega.”

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020” aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL, Euratom) nr 547/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 322,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ võeti vastu 25. oktoobril 2012 ning sellele lisati Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisavaldus, milles lepitati kokku nimetatud määruse muutmises, et võtta arvesse mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle peetud läbirääkimiste tulemusi.
- (2) Pärast nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1316/2013 ⁽⁵⁾ vastuvõtmist ning kooskõlas ühisavaldusega on vaja muuta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, et lisada sellesse hädaabireservi ja Euroopa ühendamise rahastust rahastatavate projektide vahendite järgmisse eelarveaastasse ülekandmist käsitlevad eeskirjad.
- (3) Hädaabireservi puhul lisatakse asjaomased assigneeringud liidu üldeelarve reservide jaotisse. Seetõttu tuleb määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 muuta, et näha ette reservi arvatud ja aastal n kasutamata jäänud assigneeringute ülekandmine aasta n + 1 eelarvesse.
- (4) Euroopa ühendamise rahastust rahastatavate projektide puhul on nende laadi tõttu paljudel juhtudel vajalik keeruline hankemenetlus. Seepärast võivad isegi lühikesed viivitused selliste projektide lõpuleviimisel põhjustada iga-aastastest kulukohustuste täitmisega seotud assigneeringutest ilmajäämist ning kahjustada asjaomaste projektide elujõulisust ja seega liidu poliitilist otsust uuendada oma transpordi-, energia- ja telekommunikatsioonivõrke ning taristut. Määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 peaks selle vältimiseks võimaldama Euroopa ühendamise rahastu raames rahastatavate projektide puhul kanda järgmisse eelarveaastasse üle need kulukohustuste assigneeringud, mida ei ole kas eelarveaasta 2014, 2015 või 2016 lõpuks ära kasutatud. Ülekandmine tuleks esitada heakskiitmiseks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ⁽⁶⁾ vastuvõtmise järel on vaja muuta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, et teha vabastatud assigneeringud uuesti kättesaadavaks tulemusreservi kasutamiseks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) ette nähtud piiranguteta garantiide ja väärtpaperistamises seisnevate rahastamisvahendite jaoks,

⁽¹⁾ ELT C 4, 8.1.2014, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 muudatused

Määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmine punkt:

„c) summad, mis vastavad hädaabireservi kulukohustuste assigneeringutele;”;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punktis c osutatud summasid võib üle kanda ainult järgmisse eelarveaastasse.”;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punkti c ja artikli 14 kohaldamist, ei kanta reservi arvatud assigneeringuid ja personalikuludeks mõeldud assigneeringuid järgmisse eelarveaastasse üle. Käesoleva artikli tähenduses hõlmavad personalikulud institutsioonide nende liikmete ja töötajate töötasusid ja hüvitisi, kelle suhtes kohaldatakse personalieeskirju.”

2) Teise osa II jaotise pealkiri asendatakse järgmisega:

„II JAOTIS

STRUKTUURIFONDID, ÜHTEKUULUVUSFOND, EUROOPA KALANDUSFOND, EUROOPA MAAELU ARENGU PÕLLUMAJANDUSFOND, VABADUSEL, TURVALISUSEL JA ÕIGUSEL RAJANEVA ALA FONDID, MILLE PUHUL EELARVE TÄITMINE TOIMUB KOOSTÖÖS LIIKMESRIIKIDEGA, NING EUROOPA ÜHENDAMISE RAHASTU”.

3) Artiklile 178 lisatakse järgmine lõige:

„3. Vabastatud assigneeringud tehakse uuesti kättesaadavaks, kui:

a) assigneeringud vabastati programmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 (*) artikliga 20 kehtestatud tulemusreservi kasutamise korrale;

b) assigneeringud vabastati teatava VKEsid toetava rahastamisvahendiga seotud programmist pärast seda, kui liikmesriigi osalemine rahastamisvahendis on lõppenud kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 39 lõike 2 seitsmenda lõiguga.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).”

4) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 178a

Kulukohustuste assigneeringute ülekandmine Euroopa ühendamise rahastu puhul

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1316/2013 (*) alusel loodud Euroopa ühendamise rahastust rahastatavate projektide assigneeringud eelarveaastatel 2014, 2015 ja 2016, mis on jäänud eelarveaasta lõpuks veel kulukohustustega sidumata, võib üle kanda ainult järgmisse eelarveaastasse.

2. Komisjon esitab ettepanekud eelneva eelarveaasta assigneeringute ülekandmiseks Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt jooksva eelarveaasta 15. veebruariks.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu, viimane kvalifitseeritud häälteenamusega, otsustavad iga ülekandmise ettepaneku üle hiljemalt jooksva eelarveaasta 31. märtsiks.
4. Ülekandmisettepanek kiidetakse heaks, kui lõikes 3 kindlaks määratud tähtpäevaks leiab aset ükskõik milline järgnevatest sündmustest:
 - a) Euroopa Parlament ja nõukogu kiidavad selle heaks;
 - b) Euroopa Parlament või nõukogu kiidab selle heaks ja teine institutsioon ei tee selle kohta otsust;
 - c) Euroopa Parlament ja nõukogu ei tee selle kohta otsust või ei tee otsust ülekandmisettepaneku tagasilükkamise kohta.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129)".

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

Ühisavaldus ühisettevõtete eelarve täitmisele eraldi heakskiidu andmise kohta vastavalt finantsmääruse artiklile 209

1. Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon lepivad kokku, et selleks, et ühisettevõtted saaksid lihtsustatud finantseeskirjadest (mis on paremini kohandatud nende avaliku ja erasektori partnerluse iseloomuga) kasu, tuleks need asutada finantsmääruse artikli 209 alusel.

Siiski lepivad nad kokku ka järgmises:

- Pidades silmas ühisettevõtete eripära ja praegust staatust ning selleks, et tagada seitsmenda raamprogrammi järjepidevus, peaks ühisettevõtete puhul jätkuvalt kohaldama eelarve täitmisele eraldi heakskiidu andmist Euroopa Parlamendi poolt nõukogu soovitusel põhjal. Seetõttu kehtestatakse programmi Horisont 2020 raames asutatavate ühisettevõtete asutamisaktides konkreetsed erandid finantsmääruse artiklist 209. Nimetatud erandid osutavad eelarve täitmisele eraldi heakskiidu andmisele ja hõlmavad mis tahes täiendavaid vajalikke kohandusi.
- Selleks et võimaldada ühisettevõtetel uude finantsraamistikku sisse viidud lihtsustustest kohe kasu saada, on vaja, et jõustuks komisjoni 30. septembri 2013. aasta delegeeritud määrus, milles käsitletakse näidisfinantsmäärust asutustele, mis põhinevad avaliku ja erasektori partnerlusel, kooskõlas finantsmääruse artikliga 209.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad teadmiseks, et komisjon:

- tagab, et ühisettevõtete finantseeskirjad sisaldavad erandeid näidisfinantsmäärusest asutustele, mis põhinevad avaliku ja erasektori partnerlusel, et kajastada eelarve täitmisele eraldi heakskiidu andmise sätestamist alusaktides, millega asutatakse ühisettevõtteid;
 - kavatseb esitada tulevikus finantsmääruse läbivaatamisel ettepaneku asjakohaste muudatuste tegemise kohta finantsmääruse artiklis 209 ja artikli 60 lõikes 7.
-

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET